

Svar (24/10 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det følger af bistandslovens § 1, at det offentlige er forpligtet til efter reglerne i denne lov at yde den efter omstændighederne nødvendige bistand til enhver, der opholder sig her i landet. Som altovervejende regel kan der ikke udbetales kontanthjælp efter bistandsloven under ophold i udlandet. Dette gælder såvel for personer med som for personer uden dansk statsborgerskab.

En særlig regel findes i bistandslovens § 5. Efter denne bestemmelse kan der ydes hjælp til en dansk statsborgers forsørgelse i udlandet, når hjemsendelse herved kan undgås og omstændighederne i øvrigt taler herfor. Efter praksis ydes der efter denne bestemmelse en beskedent hjælp til ældre danske statsborgere, som gennem en lang periode har opholdt sig i udlandet, og som forventes at kunne klare sig bedre ved at blive der end ved at vende tilbage til Danmark.

Endvidere kan socialministeren i henhold til bistandslovens § 37, stk. 6, fastsætte regler om hjælp til personer, der af tjener værnepligt ved bistandsarbejde i udviklingslandene samt om hjælp til personer, der udfører frivilligt ulønnet arbejde i udlandet. Regler om frivilligt, ulønnet humanitært eller kirkeligt arbejde i udlandet for en organisation, der er godkendt til at benytte denne ordning, giver kontanthjælpsmodtagere ret til at medtage deres kontanthjælp i op til 52 uger. En sådan periode kan senest påbegyndes eller forlænges den 31. december 1995, idet ordningen udløber på dette tidspunkt.

Kontanthjælpsmodtagere har endvidere mulighed for at være bortrejst fra deres bopæl, herunder ved kortvarige ophold i udlandet. Socialministeriet udsendte den 9. maj 1994 information til kommunerne herom. Det fremgår heraf bl.a., at det ikke er udelukket, at kommunen kan tillade kortvarigt ophold i udlandet, hvis der for den enkelte kontanthjælpsmodtager foreligger en særlig grund, og hvis opholdet i udlandet ikke forhindrer, at pågældende kan holde sig i forbindelse med kommunen/arbejdsformidlingen. En sådan særlig grund kan f.eks. være besøg hos en nær pårørende, der er alvorligt syg, eller i forbindelse med udøvelse af en aftalt eller fastlagt samværsret, som ikke kan foregå her i landet.

Det bemærkes, at kommunerne har mulighed for at holde kontrol med, om bistandslovens bestemmelser overholdes, bl.a. ved at udbetale hjælpen med kortere intervaller end en måned

eller en uge, hvis omstændighederne taler derfor.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvor mange personer der har fast ophold i udlandet, kan det oplyses, at der er 175 danske statsborgere, der aktuelt modtager den nævnte støtte i henhold til bistandslovens § 5. Hvor mange personer der efter de øvrige nævnte undtagelser for kortere perioder opholder sig i udlandet, herunder hvor mange der ikke har dansk statsborgerskab, har ministeriet ikke mulighed for at oplyse uden en rundspørge til samtlige kommuner, da disse ordninger administreres af de enkelte kommuner.

Spm. nr. S 162

Til udenrigsministeren (18/10 95) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Hvor mange personer om året med dansk fremmedpas mister deres pas i udlandet, og hvor mange nye pas må hver enkelt dansk ambassade udstede som følge af disse tab?«

Svar (30/10 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Danske repræsentationer, som er bemyndiget til at udstede danske nationalitetspas, kan efter anmodning i hvert enkelt tilfælde fra Udlændingestyrelsen udlevere rejsedokumenter for udlændinge (fremmedpas, konventionspas eller laissez-passes).

En ansøgning om udstedelse af et fremmedpas m.v. indsendes fra repræsentationen direkte til Udlændingestyrelsen. Udlændingestyrelsen vil som udgangspunkt anmode repræsentationen om at udstede et laissez-passes, idet udstedelse via repræsentationen af fremmedpas/konventionspas af sikkerhedsmæssige grunde så vidt muligt undgås. I de tilfælde, hvor der udstedes fremmedpas/konventionspas, fremsender Udlændingestyrelsen pasblanketten direkte til repræsentationen, idet fremmedpas- og konventionspasblanketter ikke opbevares på repræsentationerne.

Der findes derfor ikke i Udenrigsministeriet en central opgørelse over, hvor mange personer der årligt mister deres fremmedpas, eller hvor mange pas hver enkelt repræsentation udsteder som følge af disse tab.